

انسان اگر خود را نبیند به خدا متصل می‌شود

آیت الله قرهی گفت: اعدا عدو نفس است نفس چیست منیت است. از این باید بترسیم، باید بترسیم که گناه بزرگ همان نفس امّاره و من بودن است اگر انسان از این منیت بیرون بیاید و خدا را ببیند به خدا متصل می‌شود.

آیت الله قرهی گفت: اعدا عدو نفس است نفس چیست منیت است. از این باید بترسیم، باید بترسیم که گناه بزرگ همان نفس امّاره و من بودن است اگر انسان از این منیت بیرون بیاید و خدا را ببیند به خدا متصل می‌شود.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله قرهی از نکته‌های درس اخلاق مطلبی بیان کرده که متن آن برای علاقه‌مندان در پی می‌آید. من این را همیشه گفتم، دقت کنیم؛ شیطان ملعون، آن ابلیس با سپاه بیرونی اش به تعبیر قرآن کریم و مجید الهی «من الجنة و الناس»، با نفس امّاره، آن اعداء عدو (که عجیب است. بالجدّ این جمله را ما باید همیشه مد نظر بگیریم: «اعداء عدو نفس کالتی بین جنبیک» دشمن ترین دشمنان تو ای انسان کیست؟ آن نفسی است که بین سینه توست. همان نفس امّاره). این دو با هم می‌سازند تا انسان را بواسطه گناه از مقام انسانیت دور کنند و گناه اصلی هم همین است (این را به عنوان کد در ذهن خود بسپارید. این را که خلص آن چیزی است که عرفا بیان فرمودند، خلص آن چیزی است که اولیاء بیان فرمودند امشب تقدیمتان کنم. من نوار نفهمیدم اما شاید شما بفهمید).

تمام مطالب در این نهفته شده و آن این است که بارها اشاره شده، انسان ولو به لحظه‌ای درمقابل امر مولا احساس منیت کند و احساس کند کسی شده است؛ شیطان از همین استفاده می‌کند که به انسان بگوید تو کسی شده ای. منیت، انانیت، این بحث من بودن. که جالب این است گاهی انسان در مباحث علمی به جایی برسد احساس کند من هستم. گاهی درمباحث خدمت رسانی کاری کند و فکر کند من هستم. خدمت به خلق خدا می‌کند، بیش از همه خدمت می‌کند اما احساس کند من هستم اگر من نبودم نمی‌شد. همین منیت پدر انسان رادر می‌آورد و شیطان از او استفاده می‌کند.

اعدا عدو نفس است، نفس چیست؟ منیت است. از این باید بترسیم، باید بترسیم که گناه بزرگ، همان نفس امّاره و من بودن است.

لذا اولیای الهی (این را به عنوان کد در ذهن خود بسپارید) که به اوج‌هایی رسیدند که جز چهره ذوالجلال و الاکرام (وجه الله بودن که نمی‌فهمیم یعنی چه؟ چون خدا که نعوذ بالله نستجیر بالله، جسم نیست). ندیدند برای این بود که هیچ‌گاه خود ندیدند، لذا به آن مقام رسیدند و موفق در این مطلب بودند. از منیت بریدند. هر که ولو به لحظه ای احساس منیت کرد تمام است. بیچاره می‌شود.

یک نکته ای خیلی عجیب به نقل از آیت الله العظمی بهاءالدینی بگویم. ایشان فرمودند: طلحة الخیر مقامش را اگر قبل از خراب کردن و دچار منیت شدن می‌دید، گرفتار نمی‌شد. طلحة الخیر کسی بود که باید بگویم کمتر از مقام انبیاء مکرم برای او نمی‌بود. منتهای امر چه شد؟ یک لحظه «من». زبیر، سیف الاسلام، یک لحظه «من» در مقابل حجت خدا ایستاد. همین «من» انسان را بیچاره کرده است. خلاصه کلام اخلاق این است: انسان از این منیت بیرون بیاید و به خدا متصل شود و دیگر خود نبیند و هرچه می‌بیند خدا ببیند، خدا.